

Til hele spørgsmålet om beskæftigelsesfradraget må jeg sige, at hr. Jacob Buksti tilsyneladende har fået meget bedre tid, eftersom han kan sidde og udlægge tanker og gøre sig ideer om, hvad et udvalgsarbejde, der lige er sat i gang, skal resultere i om et års tid. Hvis man på forhånd har en klar afklaring af, hvad der helt præcist skal gennemføres, er der jo ingen grund til at undersøge noget, men nu skal udvalget gøre sit arbejde, og så skal Beskæftigelsesministeriet arbejde med dets tanker, så den nye regering kan sikre, at der kommer færre på offentlige overførselsindkomster.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg vil tillade mig at benytte muligheden for i en kort bemærkning at fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Idet Folketinget konstaterer, at solidariteten i det danske velfærdssamfund er under pres, pålægger Folketinget regeringen at sikre,

- at de nye ønsker om frihed, frit valg og selvudfoldelse ikke realiseres på bekostning af den gruppe af medborgere, som ikke umiddelbart er i stand til at udnytte disse muligheder og derfor er truet af yderligere udstødning, og
- at finansieringen af det danske velfærdssamfund ikke sker på bekostning af en global solidaritet med den tredje verden.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 5).

Hvis mit indlæg skal formuleres som et spørgsmål til ordføreren, kan jeg jo spørge hr. Buksti, om han ikke synes, det er et godt forslag.

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (Se ovenfor). Også dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

Kl. 11.25

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg vil gerne sige til Kristeligt Folkepartis ordfører, at jeg finder, det er et knaldhamrende godt forslag, som her er blevet fremsat. Men som det er fremgået af debatten, er Socialdemokratiet selv medforslagsstiller til noget, som vi synes,

der måske er mere substans i. Men forslaget her er jeg absolut ganske overordentlig positiv over for.

Så vil jeg bare sige til hr. Kristian Jensen, at jeg kan godt forstå, regeringen indimellem kaster sig ud i øvelser, hvor man skal genopfinde ikke bare den dybe tallerken, men også hjulet op til flere gange. Men begge dele er altså opfundet, og netop når det drejer sig om beskæftigelsesfradrag, er der altså en rapport fra ikke mindre end fem ministerier fra oktober 1996, der helt tydeligt og klart analyserer alle virkninger af alle mulige former for beskæftigelsesfradrag. Det fremgår med al ønskelig tydelighed, bl.a. på side 67, at når man indfører et sådant system – og det kan ethvert fjols jo regne ud – sker der det, at når man kommer til at tjene mere, kommer man også til at betale mere i skat, samtidig med at man mister et tilskud. Det vil sige, at virkningen for den enkelte er, at beskatningen af den sidst tjente krone skærpes.

Hvis jeg forstår Venstres filosofi rigtigt, går den ud på, at man skal skærpe lysten til at yde en ekstra indsats, og at man skal nedsætte skatten på den sidst tjente krone. Men hvorfor skal det så specielt gå ud over den lille mand, som jeg ellers har forstået ligger hr. Kristian Jensen og hans parti så meget på sinde, at de bredeste skuldre snart er ved at bryde sammen.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Jeg ved ikke, hvem af de fem ministerier der er det fjols, hr. Jacob Buksti omtaler. Men jeg går ud fra, at hr. Jacob Buksti respekterer, at den nye regering har igangsat et udvalgsarbejde under følgende syv hovedoverskrifter: bedre aktive-ring og formidling; flere ældre i arbejde; unge hurtigt ud på arbejdsmarkedet; kvalificering af arbejdsstyrken; indvandrere i arbejde; færre administrative byrder; det skal kunne betale sig at arbejde. Hr. Jacob Buksti er naturligvis velkommen til at bidrage med sine erfaringer, når udvalgsarbejdet skal foregå.

Jeg er sikker på, at denne regering vil komme med forslag, som vil gøre det betydelig nemmere at få flere i arbejde, netop fordi det er den målsætning, der er nødvendig for at leve op til forudsætningen om at have en solidarisk finansiering af fremtiden. Og så vil jeg bare sige, at jeg takker for hr. Jacob Bukstis omsorg for vore skuldre i Venstre. Vi skal nok klare det lidt endnu.